

Sygn. akt IV U 675/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 stycznia 2019 r. w S.

odwołania E. W.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 27 sierpnia 2018 r. Nr (...)

w sprawie E. W.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wysokość emerytury rolniczej

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że E. W. przysługuje prawo do wypłaty części uzupełniającej emerytury rolniczej od dnia 11 sierpnia 2018 roku.

Sygn. akt IV U 675/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 27 sierpnia 2018r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie przepisów ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników i ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznał E. W. prawo do emerytury rolniczej od dnia 11 sierpnia 2018r., jednocześnie zawiesił wypłatę 100% części uzupełniającej emerytury z uwagi na prowadzenie przez wymienioną działalność rolniczej.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła E. W., w którym domagała się zmiany decyzji poprzez ustalenie, że uprawniona do wypłaty części uzupełniającej emerytury. Ubezpieczona wskazała, że jest co prawda właścicielem gospodarstwa rolnego w miejscowości F., jednakże z dniem uzyskania uprawnień do emerytury ,tj. 11 sierpnia 2018 r. zaprzestała prowadzenia działalności rolniczej (odwołanie E. W. k.1-6 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, że skoro ubezpieczona jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni powyżej 1 ha, to część uzupełniająca emerytury powinna podlegać

zawieszeniu na podstawie art. 28 ust.3 i 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników z uwagi na prowadzenie przez ubezpieczoną działalności rolniczej (odpowieź organu rentowego na odwołania k.7-8 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona E. W. urodziła się w dniu (...) W dniu 16 sierpnia 2018r., w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego 60 lat, wystąpiła do Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z wnioskiem o emeryturę rolniczą (wniosek o emeryturę rolniczą k.1-2 akt emerytalnych). Do wniosku załączyła m.in. zaświadczenie Wójta Gminy S., z którego wynika, że ubezpieczona figuruje w rejestrze ewidencji gruntów jako właściciel gruntów o powierzchni ogólnej 3,9622 ha (co stanowi 2,027 ha powierzchni przeliczeniowej) oraz gruntów leśnych o powierzchni 1,5003 ha. Nadto, ubezpieczona przedstawiła kopię własnego oświadczenia w przedmiocie zaprzestania prowadzenia działalności rolniczej (zaświadczenie Wójta Gminy S. z 8 sierpnia 2018r. k.22 akt emerytalnych oraz kopia oświadczenia ubezpieczonej k.26-26v akt emerytalnych).

W wyniku rozpoznania wniosku ubezpieczonej zaskarżoną decyzją z 27 sierpnia 2018r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, przyznał E. W. prawo do emerytury rolniczej od dnia 11 sierpnia 2018r., jednocześnie zawiesił wypłatę 100% części uzupełniającej emerytury z uwagi na prowadzenie przez ubezpieczoną działalności rolniczej (decyzja z 27 sierpnia 2018r. k.30 akt emerytalnych).

Ubezpieczona E. W. jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni niespełna 4 ha położonego w miejscowości F. gm. S. (okoliczność niesporna). Na należących do gruntach ubezpieczona uprawiała zboże oraz siano. Hodowała inwentarz - jedną krowę mleczną. Z dniem osiągnięcia wieku emerytalnego i uprawnień do emerytury ,tj. z dniem 11 sierpnia 2018r. ubezpieczona zaprzestała prowadzenia działalności rolniczej. Z uwagi na wiek ubezpieczona ma problemy ze słuchem i cierpi na różnego rodzaju schorzenia kardiologiczne. Jest osobą samotną. W 2018r. po dokonaniu zbioru ubezpieczona zaorała część gruntów stanowiących pole orne i nie kosiła po raz drugi łąki (dokonała jednego wiosennego pokosu trawy). W dniu 23 października 2018r. ubezpieczona zbyła jedną krowę mleczną. Ubezpieczona posiada ciągnik oraz maszyny rolnicze m.in. kosiarkę, przyczepę zbierającą, kultywator oraz talerzówkę o wartość złomu. Ubezpieczona uiszcza podatek rolny związany z własnością nieruchomości rolnych położonych we F. (zaświadczenie Wójta Gminy S. z 8 sierpnia 2018r. k.22 akt emerytalnych, pismo z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z 2 stycznia 2019r. k.26 akt sprawy, zeznania ubezpieczonej k.14-15 akt sprawy, zeznania świadka W. R. k.27v akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej E. W. okazało się uzasadnione i zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.28 ust.1 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2016r. poz. 277) wypłata emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu na zasadach określonych w ust.2-8, jeżeli emeryt lub rencista prowadzi działalność rolniczą, przy czym zgodnie z ustępem 4 powyższego przepisu uznaje się, że emeryt lub rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym i nie prowadzi działu specjalnego.

Analizując okoliczności sprawy należy wskazać, że organ rentowy doszedł do błędnego wniosku, iż ubezpieczona E. W. prowadzi działalność rolniczą. Wynikało to z zastosowanego przez organ rentowy domniemania, że bycie właścicielem nieruchomości rolnej jest równoznaczne z prowadzeniem działalności rolniczej. W ocenie Sądu z przywołanego przepisu nie wynika, że przez sam fakt, iż emeryt jest właścicielem gospodarstwa rolnego, uzasadnione jest przyjęcie, że osoba uprawniona nie zaprzestała prowadzenia działalności rolniczej. W ocenie Sądu o tym, czy ubezpieczony prowadzi działalność rolniczą decyduje każdorazowo stan faktyczny, a zatem fakt, czy dana osoba rzeczywiście prowadzi działalność rolniczą. Na stanowisku takim stoi również Sąd Najwyższy (vide: uchwała SN z 6 maja 2004r., II UZP 5/06, OSNP 2004/22/389).

Zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawy do ustalenia, że E. W. od chwili osiągnięcia wieku emerytalnego nie prowadzi działalności rolniczej, a tym samym jest uprawniona do wypłaty części uzupełniającej emerytury rolniczej od chwili nabycia prawa do emerytury ,tj. od 11 sierpnia 2018r. Z przedstawionych wyżej ustaleń Sądu, opartych na zeznaniach ubezpieczonej i świadka W. R., wynika, że ubezpieczona jest właścicielem nieruchomości rolnej o powierzchni powyżej 1 ha położonej we F., która w rozumieniu przepisów o podatku rolnym oraz przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników jest traktowana jako gospodarstwo rolne. Potwierdza to także zaświadczenie Wójta Gminy w S., w którym wskazano na przysługiwanie E. W. prawa własności nieruchomości o powierzchni 3,9622 ha, przy powierzchni przeliczeniowej 2,027 ha oraz prawa własności gruntu leśnego o powierzchni 1,5003 ha (k.22 akt emerytalnych). Możliwość zawieszenia wypłaty całości lub części świadczenia z ubezpieczenia społecznego rolników została uzależniona od prowadzenia działalności rolniczej, przy czym posiadanie tytułu własności gospodarstwa rolnego w świetle przepisów art.28 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników stanowi tylko domniemanie prowadzenia działalności rolniczej, które może zostać obalone przez osoby uprawnione do świadczenia. Istotne jest bowiem rzeczywiste, faktyczne prowadzenie działalności rolniczej, a nie tylko legitymowanie się tytułem prawnym do nieruchomości rolnej. W niniejszej sprawie przeprowadzone postępowanie dowodowe w postaci zeznań świadka i ubezpieczonej wykazało, że ubezpieczona faktycznie nie prowadzi na w/w nieruchomości działalności rolniczej. W ocenie Sądu przeprowadzone dowody nie budzą wątpliwości co do ich wiarygodności. Zeznania świadka są spójne, logiczne i korespondują z zeznaniami ubezpieczonej. Dodatkowym argumentem przemawiającym za tym, że ubezpieczona nie prowadzi działalności rolniczej jest wiek ubezpieczonej (60 lat) oraz stan jej zdrowia, który uniemożliwia pracę w gospodarstwie.

Sąd ustalił, iż E. W. zaprzestała prowadzenia działalności rolniczej z dniem 11 sierpnia 2018r. Ustaleniu takiemu nie sprzeciwia się fakt, że do sprzedaży krowy przez ubezpieczoną doszło w dniu 23 października 2018r. (vide: pismo Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z 2 stycznia 2019 r. k.26 akt sprawy). Okoliczność ta nie wpływa również negatywnie na ocenę wiarygodności twierdzeń ubezpieczonej, gdyż nie ulega wątpliwości, że dokonanie sprzedaży zwierzęcia wymaga czasu. Nadto zauważyć należy, iż ubezpieczona od dnia nabycia uprawnień do emerytury bezskutecznie usiłowała pozyskać kupca (zeznania ubezpieczonej k.14v akt sprawy).

Ustaleń Sądu nie podważa również fakt uiszczania podatku rolnego. Obowiązek uiszczania tej daniny jest powiązany z prawem własności nieruchomości rolnej. Dlatego też fakt uiszczania podatku rolnego nie jest równoznaczny z prowadzeniem działalności rolniczej, wskazuje on jedynie na istnienie tytułu prawnego do nieruchomości rolnej. W ocenie Sądu, bez znaczenia pozostaje także okoliczność, iż ubezpieczona posiada ciągnik oraz maszyny rolnicze. Zgodnie z zeznaniami ubezpieczonej i świadka są to maszyny przestarzałe i bezwartościowe.

Mając na uwadze powyższe okoliczności na podstawie art.477¹⁴§2 kpc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.